

3x3 pēdas neizgaisīs nekad

Visemocionālākais, visgārīgākais brīdis, pacēlums, kulminācija, dziļas pārdomas, meditācija – tie ir vārdi, ko pēc daudzdzinājuma saka tā dalībnieki.

Un tas ir neatkarīgi no tā, ko esam vairojuši, slavējuši, pieminējuši, tas ir neatkarīgi no notikuma vietas. Un nav pat lielas nozīmes tam, vai jau esi kādreiz daudzdzinājumā piedalījies, vai piedzīvo to pirmo reizi.

Gluži tāpat ir ar pašu 3x3. Vienīgi varbūt tie, kas jau to piedzīvojuši atkārtoti, zina metodes, kā pēc tik piepildītas, intensīvas, emocionāli sakāpinātas nedēļas nenonākt tukšumā un žēlumā, ka viss beidzies. Var teikt – laba daudz nevajag! 3x3 mamma Līga Ruperte reiz mani mierināja, sak, jāšķiras, kamēr neesam viens otram apnikuši. Bet

pats galvenais – nāks taču cita vasariņa! Un ir tik labi apzināties, ka mēs varam pieteikties saietam vai nometnei gan dzimtenē, gan citur pasaulē, un visur pretī būs savējie – cilvēki, kam Latvija sirdī.

Un, ja arī netiksimies pēc gada vai diviem, tās pēdas, kas reiz mītas 3x3, ne ūdens, ne smilts, ne vējš, ne laiks nepazudinās.

Daiga

Dienas norise

Svētdien, 5.augustā

8:00–9.00 Rīta pastaiga, vingrošana un putnu balsu klausīšanās

9:00–9.45 Brokastis

10.00–11.00 Nometnes analīze

11:45 – 12.15 Saieta slēgšana

13.00 Atvadu maltīte kā baltā galdauta svētkos

14:00 Atvadišanās un mājupceļš

Kas uzvar Zaglī?

- Dārta Liepiņa un Ivars Bremanis
- ir trešdienas *Zagļa* uzvarētāji.
- Bremaņu ģimene turpina
- spīdēt, bet mazā Dārta ir šobrīd
- visjaunākā *Zagļa* uzvarētāja.
- Savukārt ceturtdien laurus
- plūca pašpārliecinātais Jēkabs
- Kaspars Mālmanis un ātrā
- Viktorija Muravka.

Lai top!

Es novēlu un ticu, ka pēc mūsu visu tikšanās ikviens saprot, ka katrs pats esam atbildīgi par savu dzīvi, darbu, par mūsu tautas nākotni. Lai ir spēks!

Bērza³ine³ organizatoru vārdā Inese Avena

Katrs kā jauna grāmata

Goguļu ģimene pirmoreiz 3x3 saietā – mamma Sandra, tētis Guntars un trejmeitiņas Anete, Lina un Evija

Sanācis tā, ka jēkabpīlieši Goguļi savu pirmo 3x3 piedzīvo nevis Latvijā, bet ārzemēs.

“Bijām televīzijā dažādos sīžetos daudz laba un interesanta par 3x3 tradīcijām dzirdējuši un redzējuši. Un sākām meklēt informāciju, kā tur nokļūt,” saka Sandra. Dzīvojot Latvijā, tomēr latviskais un latviskums esot jāmeklē, jo ikdienu pāiet

no pietrūk darbos, kad citas domas galvā. Sandra Jēkabpils pašvaldībā strādā ar Eiropas Savienības projektiem, bet Guntars ir

domes izpilddirektors. Ikdienā mājās varot meklēt, kur latviskos, mierīgos, nevis komercializētos Saulgriežus nosvinēt, bet šī bez latvisko tradīciju un amatu apguves esot lieliska iespēja būt visai ģimenei kopā visu nedēļu. “Tas, godīgi sakot, vecākiem ir pārbaudījums tik cieši būt kopā,” atzīst Sandra.

Mazā meitiņa Evija vēl neļauj mammai izbaudīt visus saieta labumus, jo iznākot

iet uz Sprīdišiem kopā ar viņu, taču lielās meitas gan atradušas katru sev interesējošo nodarbību. Anete priedīga par vilku mācību, jo ikdienā iznākot sportot un dejot, bet te jādarbojas pa mežu, un meiteni tas aizraujot (viņa, starp citu, ir vienīgā meitene zēnu bariņā). Bet Linai, kas Jēkabpīlī mācās arī mūzikas skolā un spēlē klavieres, te interesē apgūt kokles

tas esot atkarīgs no vietas. Izrādās, ka garais brauciens no mājām līdz šejieni bijis par daudz nogurdinošs.

Bet tētis Guntars 3x3 raksturo īsi – dinamiski, draudzīgi un karsti! “Tik labs pasākums! Fantastiska pieredze.”

Un mamma Sandra piebilst, ka te esot brīnišķīgi lektori un būtībā milzu enerģētiska bumba esot te iekšā, un no

katra paša atkarīgs, cik viņš var paņemt, cik viņš gatavs līdzdarboties, draudzēties, būt atvērts visam jaunajam.

“Mūsu draugu un paziņu loks tagad paplašināsies,

te mēs uzzinām citu pieredzi, piemēram, par bērnu audzināšanu. Katrs cilvēks, ko satieku, taču ir kā jauna grāmata. Un es saprotu, cik ārzemju latviešiem grūti saglabāt latviskumu savās ģimenēs, saglabāt valodu. Mēs tajā ziņā taču esam lutināti. Un domāju, ka, satiekot un iepazīstot tautiešus tuvāk, tas palīdz nostiprināt patriotismu mums – tiem, kas dzīvojam Latvijā. Esam maza valsts, bet stipra – latvieši dzīvo visā pasaulē.”

“3x3 – tas ir dinamiski, draudzīgi un karsti. Tā ir īsta enerģētiska bumba!”

spēli un darboties leļļu teātrī. Mājās Lina spēlējot ģitāru, un laikam kokli sāksusi spēlēt kā ģitāru, jo pirksti iedzīvojušies tūlās, saka mamma.

Abas lielās meitas par nākamo vasaru saka atšķirīgus spriedumus. Anete, atbildot uz jautājumu, vai vēl gribēs braukt uz 3x3, paskatās pārmetoši uz mammu un saka: “Bet, mamm, es jau tev to prasīju!” Savukārt Lina nosaka pavisam nopietni –

Ievirzēs

“Labs ir! Pie darba!”

Ar šādiem vārdiem sākas Aizteiksmīgas runas mākslas ievirze, kas ir viena no šī saieta nemateriālajām ievirzēm, jo, kā saprotam, tad rezultāts tajā būs radoši gaisīgs. Tās vadītājs ir Uldis Siliņš – 3x3 kustībā pazīstama leģendāra personība.

Meistars ilgu laiku dzīvojis Austrālijā, ir dramaturgs, aktieris, humorists, žurnālists, kultūrvēsturnieks, publicists un Triju Zvaigžņu ordeņa virsnieks.

Kā mācekļi uz ievirzi Bērzainē pulcējušies Elina no Francijas, Emīls no Norvēģijas, Guntars no Latvijas un Ieva no Austrijas. Kopējā ģeogrāfiskā pārstāvēniecība samērā plaša, un katra “mēlē” sākotnēji sadzirdam intriģējošu lokālu piesitienu. Pirmajā ievirzes dienā saņemam darba materiālu drukātā veidā un saprotam, ka ar izslavēto jokdari joku nebūs.. Meistars saka: “Labs ir! Pie darba! Vālē vaļā! Mēs vēl drusku piestrādāsim.”

Noklausījušies meistarā deklamācijā Ludviga Šanteklēra humoresku “Pikošanās”, ķeramies pie Kārļa Ābeles mēru laika balādes “Pēdējais plāvums”. Līdz ar tās traģisko vēstījumu neviļus piezagusies drūma noskaņa. Tā tiek kļiedēta, daloties ar savstarpējo pieredzi un uzklausat Ulda gaišo atmiņu stāstījumu. Darba duna turpinās ar lomu sadali un meistarā vārdiem: “Pierodi, ka es tev piekasišos!” un “Mēs vēl drusku piestrādāsim!” Tas ir tieši tas, ko esam cerējuši ievirzē gūt! Esam ļoti pateicīgi par meistarā jauneklīgo aizrautību un darba sparū.

Ieva un Elina

Rakstu raksti

Gan pirts lietas, gan celaiņu un prievišu aušanu Bērzaines 3x3 māca Inese Krūmiņa, Latvijas 3x3 padomes priekšsēde. Inese pati līdz perfektumam apguvusi rakstainu jostu darināšanu bez stellēm, un ik pa laikam feisbukā varam ieraudzīt vienu par otru skaistāku. Celošana ir tāds kā višanas un aušanas starposms, visvecākais horizontālās aušanas veids, kurā pavediens vēl vērpijas. Darināt audumu palīdz galdiņi (nelieli koka vai kartona kvadrātiņi). Ievirzē mācās zīmēt rakstus un arī tos izaust. Tāpēc dalībniekiem jādarbojas arī ar rūtiņu papīru un rakstāmo. Protams, te vajadzīga milzu pacietība.

Rotas ar latviešu zīmēm

Anda Kļaviņa Bērzaines otrajā terasē katru dienu māca darināt rotas no koka – gan auskarus, gan kaklarotas, gan nelielas dāvanaņas.

Darbs nav ne vienkāršs, ne viegls, jo vispirms kokā ar lodāmuru tiek iededzināti etnogrāfiskie raksti un zīmes. Pēc tam ar urbi izurbti caurumiņi. Ja kādu rotu te vēlas izgatavot pavisam mazi bērni, viņiem jānāk kopā ar vecākiem.

Vai un kādā veidā 3x3 saieti palīdz stiprināt latviskās piederības izjūtu?

Armands Jakovels no Latvijas: – Dalība 3x3 nometnēs man ir ļāvusi vairāk apzināties latvieti sevī. Domāju, ka, pateicoties 3x3, arī Dziesmu svētkos es izjutu daudz dziļāk savu latvietību un kopā būšanas prieku, jo es zinu, ka mūs vieno kopīgas latviskās vērtības. Man nav obligāti jādejo vai jādzied, es tāpat jūtos piederīgs.

Anda Kļaviņa no Vācijas: – Man ir liels prieks par savu piecgadīgo meitu Austru, kas šeit ir ļoti atraisījusies, jo ikdienā viņa iet vācu bērnu dārzā. Te, Sprīdīšu ievirzē, viņa ir iemācījusies spēlēt “krupīti”, es skatos ar milzu lepnumu. Ceru, ka viņai kaut kas atmiņā no visa šī paliks, jo, ilgstoši dzīvojot ārzemēs, ir lietas, kas aizmirstas. Savukārt man ik vakaru pārskrien skudriņas, kad nikšanās sākas dziedāšana. Tad saprotu – es esmu latvieti, un gribu to paturēt!

Daiga Lūsēna no Spānijas: – Latvietību sevī apzinu visu laiku. Bet man ir ļoti svarīgi, lai arī mans vecākais dēls to saprot. Jo viņš mācās divās skolās – gan franču, gan latviešu, un tas ir ļoti grūti, un ne vienmēr viņam to gribas. Ar šo nometni vēlējos viņam parādīt, ka nav velti pūlēties mācīties latviešu valodu. Lai redz, ka te ir arī daudzi citi bērni, viņa vienaudži, kuri ir līdzīgā situācijā. Priecājos, ka viņš šeit ar draugu runā latviski, lai gan abi brīvi varētu komunicēt franciski.

Līga Reitere no Latvijas: – Jā, 3x3 stiprina izpratni par latviskām tradīcijām, vēlmi izkopt savu latviešu valodu, rosina piedalīties ievirzēs, kur latviskums tiek stiprināts – danči, dziedāšana, kokles spēle. Pat vakaros, kad mēs runājamies, stāstām stāstus, dziedam galda un spēka dziesmas, mēs stiprinām savu latviskumu. Un kur nu vēl daudzie rokdarbi, ko ievirzēs iesāk, un dienās pabeidz.

Inta Paulsone: – Man latviskumu stiprināt palīdz 3x3 satiktie cilvēki, kas ir tik fantastiski! Mana pirmā pieredze ar 3x3 bija Mazsalacā, kur satiku tik gudrus jauniešus, ka sapratu – ar Latviju būs labi! 3x3 cilvēki uzdrošinās, atklāj savus talantus, ar viņiem strādājot, ir gandarījums katru dienu.

Agrita Krieviņa: – 3x3 devis milzīgi daudz – jaunas idejas, dažādus darbus. Pirms manas pirmās nometnes Gaujienā, kad vaicāju, ko lai es mācu, Inese Krūmiņa teica, lai paskatos par senajiem apaviem. Un nu esmu aizrāvusies ar seno apavu materiālu un kultūras pētniecību. **Arī 100 pastalas.lv** sākums ir 3x3. Bet pats galvenais – draudzību ar izciliem cilvēkiem.

Filmētāju šajā 3x3 netrūkst!

Ieva Freinberga Grase un Juris Sējāns gatavo ik rīta videoraidījumu, ko redzam te, Bērzaines TV, bet 27. augustā 21.00 notikušais un piedzīvotais saietā būs redzams Re-TV kanālā.

Tā kā portāls latviesi.com uzvarējis NEPLP konkursā par diasporas raidījumiem, tad Ieva kopā ar Jāni Šatrovski veido arī cilvēkstāstus par personībām, kam, esot arī ārpus Latvijas, latvietība ir būtiska. Pirmie cilvēkstāsti Re-TV būs redzami 10. septembrī.

Savukārt Monta un Armands Jakoveli gādā, lai taptu dokumentālā filma par 3x3 pasaulē. Lai arī materiālu viņi sāka vākt jau Alsungas 3x3 2013. gadā un Pelču 3x3 2016. gadā, nopietni šim darbam ķērās klāt pagājušajā gadā Rūjienas un Salacgrīvas saietos. Pagājušajā vasarā filmēja Garezerā ASV, kur 3x3 dzimis; te Jakoveli ir, lai parādītu, ka 3x3 aug un attīstās.

Joks

Notur par pārdevēju

Ramonai Strazdiņai vakar ekskursijas laikā, ieskrienot pārtikas veikalā, gadījās amizanta situācija. Meklējot ūdeni, pie viņas pienāk kāda kundze un vāciski kaut ko vaicā. Tā kā ar vācu valodu Ramona ir uz "jūs", viņa laipni palūdz, vai gadījumā nevarot angļiski izteikties? Vāciete laipnā balsi nu tad angļiski arī prasa – kur te veikalā lejkanna atrodama? Ramona atbild, ka nezinot gan. Pēc brītiņa pienāk vēl viena vācu dāma un atkal kaut ko vāciski prasa. Atkārtojas tas pats scenārijs. Nu Ramona pavisam apjūk. Kāpēc pie viņas viena pēc otras nāk veikala klientes? Ā! Beidzot saprata – nometnes vārda karte taču piesprausta! Vietējas vācietes latvieti noturējušas par veikala darbinieci.

Trīsreiztrīs pasaulē

• **3x3 nometņu/saietu kopskaits** (kopš pirmās nometnes Garezerā 1981. gadā) 2017. gada rudenī bija 239, un kopējais dalībnieku skaits – 35610. Katru gadu ir notikušas 8 nometnes/saieti, bet, sākot ar 2018. gadu, sākusi darbību arī 3x3 Vācijā, Bērzainē pie Freiburgas.

• Līdz šim 3x3 darbība ir dokumentēta grāmatās *Trīsreiztrīs ārpus Latvijas, 1981-2013* un *Trīsreiztrīs Latvijā, 1990-2015*. Sagatavošanā ir **dokumentālā filma par 3x3**.

• **TEDEXRiga 2017** es, rīkotāju aicināta, piedalījos konferencē ar runu par 3x3 sākumu un turpmāko attīstību. Doma bija, ka etniskās identitātes stiprināšana, piederības sajūta grupai, kuru vieno kopīgās saknes, valoda un kultūra, ir neatsveramas vērtības, un latviešu pieredze 3x3 var noderēt citām grupām mūsdienās, kad pasaulē vairāk cilvēku nekā jebkad ir spiesti dzīvot prom no savas dzimtenes. Runa ir angļu valodā, to var lasīt www.3x3.lv.

2018. gada 3x3 nometnes/saieti

- **Kanberā** (2. - 8. janvāris) - vad. Iveta Laine arpalīdzēm
 - **Īrijā** (31. maijs – 4. jūnijs) - vad. Lāsma Andersone un Kristis Bebrīss
 - **Krāslavā** (8. – 15. jūlijs) - vad. Ilze un Lauris Cekuli
 - **Zaļeniekos** (22. – 29. jūlijs) – vad. Ilva Mīeze un Edmunds Barkāns
 - **Lielbritānijā, angļu val.** (30. jūlijs – 6. augusts) - vad. grupas kontaktpersona Rita Harrison; **latviešu valodā** (5. – 12. augusts) – vad. Avita O'Donnell
 - **ASV, Garezerā** (5. – 12. augusts) – vad. Maija Zaeska, Daiga Rūtiņa, Larisa Kalīņa; **Katskiļos** (12. – 19. augusts) - vad. Helēna Viksniņa
 - **Vācijā** (29. jūlijs – 5. augusts) – vad. Inese un Āris Aveni, Indulis Bērziņš
- 3x3 pateicas **Kultūras ministrijai** par piešķirto atbalstu un cer, ka tas turpināsies arī nākotnē.

Līga Ruperte,

3x3 globālā koordinatore,
PBLA Izglītības padomes locekle

Nikšana nav nikšana

• **B**et kas tā nikšana īsti ir? Piedzīvojot savu piekto saietu, man jāatzīst, ka par šo nodarbi tomēr neko daudz nezinu. Cenšoties apzinīgi pildīt vecaku pienākumus un piedabūt mazos dancotājus doties pie miera brīdī, kad mazie danči beidzas, bet lielie danči vēl tikai sākas, allaž ir sanācis turēties no nikšanas pa gabalu. Tāpēc nolēmju apjautāties citiem dalībniekiem par viņu pieredzi. Nikšanu nekādā gadījumā nevarot uzskatīt par ievirzi. Katrai ievirzei ir savs vadītājs, savukārt nikšanas virzību nosaka tās dalībnieku vēlnes un izturība.

• Kāds pieredzējušāks nīcejs par mani saka, ka tas ir stāvoklis. Kāds cits bilst, ka esot pirmo reizi 3x3 un, izdzirdot par nikšanu, uz neko labu necer. Vārdam esot negatīva pieskaņa. Ceļā sastaptie Jānis un Laila aizstāv nikšanu, sakot: "Nikšana nav nekāda nikšana!" Jānis pastāsta, ka tā ir brīnišķīga iespēja sanākt kopā, pārrunāt notikumus, rast jaunas idejas, iemācīties

jaunas dziesmas. Laila papildina, ka nikšana visdrīzāk ir nāksana – nāksana kopā!

• Rodas jautājums, kurš pirmais izdomāja, ka nikšana ir nikšana? Šo jautājumu uzdošu Austrim Grasim, kurš teic, ka to tā sauc kopš pašiem pirmsākumiem. Garezerā pamata akcents esot bijis tieši uz dziesmu mācīšanos. Danči līdztekus nikšanai parādījušies vēlāk, galvenie dancotāji bijuši jaunieši un bērni. Savukārt Jaunpili bijis tā: "Visi nika, visi dancoja!"

• Nikšana esot arī alus dzeršana, un tur ļabi spēlēt kārtis. Vēl meitām te, Bērzainē, nikšanas laikā patik "pakasīt stīgas" savām koklēm. Muzikantes teic, ka Bērzainē tā ir arī ceptas gaļas, kļiploku un rozmarīna smarža, kas pievilina. Izskan uzslavas Mārtiņam Sirmajam. Pateicoties viņa spēcīgiem našķiem, atveras otrā elpa dziedāt neizdziedāto kaut līdz rītam.

Ieva

Labas dienas, labi ļaudis!

• **K**opš esmu Vācēmē, atmiņas lido kapkārt kā 1940. gadu bites. Šodien es gribu īsumā pastāstīt par tai laikā brūvētajiem un tecinātajiem dzērieniem. Es apzinos, ka tas nav īsti piemērots temats ģimenes nometnes ļaudīm, bet es savā dzīvē esmu darijis tik daudzas nepareizas lietas, ka viena vairāk vai mazāk nekādu lomu nespēlēs. Bez tam tā ir daļa no mūsu kultūrvēstures.

• Sāksim ar pašu populārāko – Dzimteni vai Dzimteni – no miltiem brūvēto un tecināto ļergu. Atceros, ka humorists, karikatūrists

Ernests Rirdāns presē rakstīja: Man jau tas Dzimtene ir miļš, tikai to raugu grūti dabūt.

• Dzimtenītei bija arī citi nosaukumi kā Grāvja asaras arī Grāvja vaimanas, Mežrozīte u.c. Tad bija vēl viens dzēriens, filtrēts no aviācijas benzīna – Ju –jū un Štukas (tā tautā dēvēja vācu triecienbumbvedējus).

• Dzēriens patērētajos izsauca aptumsuma brīžus, tieksmi lidot un nespēju pacelties gaisā.

Prozīt, un uz redzi!

Uldis